

VIŠU SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija: Dragane Đuranović, kao predsjednika vijeća, Nevenke Popović i Vesne Jočić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Djurdjevac Bogdana iz Nikšića ul. Dragice Pravice br. 4 zastupanog po punomoćniku advokatu Branku Simoviću iz Podgorice protiv tuženih i to prvočasno Države RCG MUP-a zastupanog po VDT Podgorica kojeg je zamjenjivao ODT Podgorica Radonjić Grujo, II – tuženog «Jumedia Mont» DOO Podgorica ul. 13 jul bb, koga zastupa advokat Asanović Nebojša, III – tuženog NVO «Pobjeda» koga zastupa Kalezić Branka na radu kod tuženog i IV – tuženog «Dalli press» DOO Podgorica koga zastupa advokat Vujačić Saša iz Podgorice, radi naknade štete, v.s. 15.000,00 eur, odlučujući po žalbama tužioca i tuženih protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br. 1836/2005 od 21.02.2007. godine, u sjednici vijeća od 20.02.2009. godine donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tužioca kao neosnovana i **POTVRDJUJE** presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br. 1836/2005 od 21.02.2007. godine u dijelu izreke pod stavom četvrtim.

UKIDA SE navedena prvostepena presuda u dijelu izreke pod stavom prvim, trećim i drugim koji se tiče parničnih troškova i predmet vraća prvostepenom судu na ponovno sudjenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br. 1836/2005 od 21.02.2007. godine, odlučeno je:

«DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca pa se obavezuju tuženi da tužiocu solidarno na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede, ugleda i časti isplate iznos od 6.000,00 eur sa propisanom kamatom koja se ima obračunati počev od 21.02.2007. god. do konačne isplate.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu na ime troškova postupka isplate iznos od 552,40 eur, sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja:

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužioca kojim je tražio da se tuženi obavežu da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede, ugleda i časti solidatrno isplate preostali traženi iznos od 9.000,00eur sa kamatom koja bi se obračunala na taj iznos počev od dana presudjenja do konačne isplate.

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužioca kojim je tražio da se prvočuvena obaveže da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog neosnovanog lišenja slobode i zadržavanja isplati iznos od 200 eur».

Protiv te presude tužilac je blagovremeno izjavio žalbu u odbijajućem dijelu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa predlogom da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači.

Prvočuveni je blagovremeno izjavio žalbu u usvajajućem dijelu iz svih zakonom predviđenih razloga, sa predlogom da se pobijana presuda u ovom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Drugotuženi takodje izjavljuje žalbu u usvajajućem dijelu iz svih zakonom predviđenih razloga, sa predlogom da se prvostepena presuda u ovom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Trećetuženi pobija prvostepenu presudu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava u usvajajućem dijelu, sa predlogom da se ista presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Četvrtotuženi pobija prvostepenu presudu takodje u usvajajućem dijelu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa predlogom da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

ovora na žalbe nije bilo.

tijući pravilnost i zakonitost prvostepene presude povodom izjavljenih i, a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava u smislu čl. 379 ZPP-a, sud nalazi da su žalbe tuženih osnovane, dok je žalba tužioca mično osnovana tj. neosnovana je u dijelu koji se odnosi na dio zahtjeva kojim je tražena naknada nematerijalne štete za ripljene duševne bolove zbog neosnovanog lišenja slobode.

ne prvostepena presuda u ovom dijelu - stavu četvrtom, donijeta je bez ih povreda odredaba parničnog postupka, uz pravilnu i potpuno djeno činjenično stanje i pravilnu primjenu materijalnog prava. U ostepenoj presudi u ovom dijelu dati su dovoljni i jasni razlozi, a na ovu sprovedenih dokaza koji su pravilno cijenjeni u smislu čl. 9 Zakona o parničnom postupku, da u konkretnom nije ispunjen nijedan od uslova napisanih odredbom čl. 558 ZKP-a.

odi žalbe u ovom pravcu i pozivanje na nalaz vještaka medicinske ke nisu od značaja za donošenje drugačije odluke, stoga je žalbu valjalo ti kao neosnovanu i prvostepenu presudu u ovom dijelu potvrditi.

Uprotiv prednjem, u preostalom dijelu prvostepena presuda je donijeta počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 367 st. 2 15 ZPP-a, jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, potpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, a što je za posledicu o pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Istredni sud u obrazloženju pobijane odluke uglavnom se iscrpljuje na činju navoda stranaka, citiranju nalaza angažovanog vještaka i kao vjerno zaključuje da su tuženi drugog, trećeg i četvrtog reda predmetnu informaciju dobili od CB Nikšić - tačnije načelnika CB Nikšić - Duška Šćepovića. Takodje, sud zaključuje da je predmetna informacija potvrđena i načelnika CB Podgorica. Nadalje iz novinskih tekstova bi proizilazilo da tekstovi odnose na postojanje sumnje da je dinamit bačen između log i od strane tužioca, da se isti nalazi u pritvoru i da će vjerovatno biti podnijeta krivična prijava. Drugi tekstovi takodje su u ovom pravcu da su tuženi Djurdjevac i njegov brat od strica i da je podnijeta krivična prijava.

Nadalje kao nesporno je utvrđeno i to da su drugotuženi i trećetuženi objavili demant tužioca, dok četvrtotuženi nije, jer tužilac taj demant nije dostavio ovom tuženom: Imajući u vidu izloženo potpuno je nejasno na osnovu čega prvostepeni sud utvrđuje solidarnu odgovornost drugotuženog, trećetuženog i četvrtotuženog, dok su razlozi u ovom pravcu u odnosu na prvotuženog apsolutno izostali.

Takodje konstatacija suda da se odgovornost ovih tuženih zasniva isključivo na činjenici objavljivanja programskog sadržaja, čini razloge prvostepene presude nejasnim, neobrazloženim, a pri tom imajući u vidu da se ni u jednom naslovu nije pomenulo ime tužioca, stoga se pobijana presuda i nije mogla ispitati. Naime, novinarska profesija shodno čl. 2 Zakona o medijima ("Sl. list RCG" br. 51/02) podrazumijeva slobodu izražavanja i mišljenja, a stim u vezi i slobodu istraživanja, prikupljanja, širenja, objavljivanja i primanja informacija ali i zaštitu čovjekove ličnosti i dostojanstva uz puno poštovanje slobode i prava koje štiti Evropska konvencija o ljudskim pravima, a ta Konvencija štiti ugled ličnosti čl. 10 st. 2. Shodno navedenim propisima od novinara se traži da napravi razumno provjeru informacije koju želi da objavi i da u dobroj mjeri prepostavi tačnost vijesti, a uz odsustvu namjere novinara da okleveta navodnu žrtvu.

Dakle dokaze provedene u postupku, trebalo je cijeniti i dati odgovor tako da se može na nesumnjiv način zaključiti da li su novinari drugotuženog, trećetuženog i četvrtotuženog na osnovu informacija sa kojom su raspolagali i od koga su je dobili - prvotuženog, da je tačno ono što je u medijima objavljeno. Takodje, u sklopu prednjeg prvostepeni sud će imati u vidu naprijed iznijeto i dati jasne i valjane razloge u odnosu na prvotuženog, te da li na strani tuženih u smislu čl. 200 Zakona o obligacionim odnosima stoji odgovornost za naknadu predmetne nematjerijalne štete.

Kod ovakvog stanja stvari prvostepena presuda je u navedenom dijelu morala biti ukinuta i predmet vraćen prvostepenom суду na ponovno sudjenje. Radi toga prvostepeni sud će na novoj glavnoj raspravi na pouzdan i jasan način, otkloniti ukazane nedostatke, te dati dovoljne i jasne razloge za svoju odluku, imajući u vidu postavljeni tužbeni zahtjev, tek nakon čega će biti u mogućnosti da u ovoj pravnoj stvari doneše pravilnu i zakonitu odluku.

idanje odluke o glavnoj stvari povlači i ukidanje odluke o parničnim škovima.

izloženog, a primjenom čl. 383 i 384 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana 20.02.2009. godine

PREDsjEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dragana Đuranović, s.r.

Tačnost отправка ovjerava
ovlašćeni službenik suda

